

V. kötet.

Budapest, 1890. augusztus 24-én.

34. szám.

Iezem priczem.

Tíz boráról és langeszű férfairól híres B. vármegyében *** év körül élt és uralkodék vala egy consiliárius, a ki főrangu származása, szellemi képessége és anyagi helyzete által rövid idő alatt magas polczra emelkedett. Családi nevét békén hagyva, nevezzük őt jelenleg Verbó Jánosnak.

A consiliárius okos, népszerű és gazdag ember volt ugyan, de mint édes mindnyájunk, azonképen az ő méltóságos fejéhez is csapott a sors egy nemes hibát, mely abból állott, hogy nagyon szeretett disputálni. A valót kimélet nélkül nyersen találá ki s meggyőződésével ellenkező véleményt ritkán kegyeskedett eltérni.

Egyszer a többi közt a megyei közgyűlést megelőzőt magántanácskozmányban valami törvényes kérdés felett zúgott a vita. A szőnyegen lévő tárgyat jobbra-balra zaklatták a jelenvoltak, most a természetes észjárás, majd a jog szempontjából védve, verve s támogatva, s ez mind igen szép dolog volt, hanem Verbó consiliárius corpus jurisa, meggyőző előadása és pattogó élezei világánál a táblabírói nemzedék szónoklata úgy elhalványult, mint csillag a nap fényétől.

A disputa javában folyt, s az élénk vitatkozást az akkori intézmények hangos lármája fűszerezé. A consiliárius nem tágitott; rendületlenül harczolt véleménye mellett, mint szikla a tenger hullámaival. Övé is lón a győzelem, a nagy majoritás, s vár feladása után büszkén nyugodott az elvűség babérjain.

A társaság oszló félben volt már, midőn egy előkelő

családból származott szájas ifju érkezik és minden áron szólni akar a már lemorzolt tárgyhoz.

A jelenvoltak zugolódni kezdének, s rendre utasíták a fiatal atyafit, mert egy az, hogy a hosszas dikeziókat megelégették, másrészt meg jól tudták, hogy oly egyéniség áll velök szemközt, a ki jó restauráns, kortesvezér ugyan, de annál rosszabb jurista, s ennél fogva csipkedni kezdék a szónoklati lázban kinlódó ifju nemest.

— Ne fecsegj, ecsém, elég volt már a szóféle! Nem csak elég, de sok is! Hát az ebéd mit vétett?

— Jól mondod, Zsiga bruder, jerünk falatozni!

Az indítvány visszhangra talált. A gyűlés oszlófélben volt, sőt többen már ki is takarodtak az ajtón, azonban Lólesi Bandi (igy nevezték a fiatal) se látva, se hallva a reá mért indignációt, rettentő éles hangon elhadarta mondókáját.

— Hagyd el, Bandi öcsém!... hisz ennek a beszédnek se füle, se farka!

— Szégyeld magad, úrfi, hát nem veszed észre, hogy az itteni egész világ nevet és szánakozik rajtad?

A társaság eloszlott. Többnyire a szomszéd vendéglőhöz tartának. Oda érve, ki egy, ki másféle szótárból korholá s hurrogatta Lólesi Bandit. Verbó consiliárius sem akart hátra maradni és megszokott nyers modorában fennhangon azt mondja hogy:

— Rég tudtam azt, Bandi ecsém, hogy nagy számár vagy, ma azonban a számár titulust magad authenticizáltad.

E találó éleztulánkot kaczagva fogadá a vendéglői közönség. Bandi haragra lobbant. Szemei villámot szórtak... s a kitörés már-már nyelvén volt. Azonban a más-kor vakmerő fiatal ez alkalommal a megye tekintélyes férfia, illetőleg rokona iránti figyelemből, elnyelte a keserü lapdacsot.

Az ebéd kedélyes áldomások és szikrázó élczek, s adomák közt késő este végződött. Verbó consiliárius a nemzet és alkotmányos élet javára köszönté poharát; a közjóért élő-haló tanácsnokért pedig általános «éljen» visszhangzott.

A teremből távozáskor Verbóhoz símul Lólesi Bandi s azt kérdi tőle, hogy:

Őszelő egyik kellemes estéje volt, midőn a Bakony-szélre érkeztek.

Verbó mint a féle délibábos rónákhoz szokott alföldi, megdöbbenve tekinté az előttük sötétlő roppant rengeteget. Inas és kocsis közelebb húzódtak egymáshoz, mintha félnének valamitől. Az éj beállott. Sötét lett. A vidéket egyikőjük sem ismerte, a minek az lett a következménye, hogy eltévedtek.

Hosszas botorkálás után elvégre olykor elhaló, majd ismét fellobbanó világosság tárult eléjük, s a felé tartottak.

Kies völgyecske ölében pattogó tűzrakás öltögeti piros nyelvét a magasba. A lángok körül néhány gyanus arcu

— Bátya, ismeri-e azt a diák mondatot: vicem pro vice?

— Hagyd el, öcsém, a többit. Nem neked való csemege a tudomány. Mondd inkább úgy, hogy: «iczem priczem.» E' való neked!

A társaság hahotázott, Bandi elpirult.

E fulánkos szójátékkal spékelt lakomát követő évben Verbó consiliarius jószág-ügyei rendezése végett dunai birtokára volt utazandó.

Félig-meddig idegen földre utazván, büszkesége is azt kívánta, hogy rangjához illő fényes fogatot használjon. Úgy is tett. Sötét barna hintó előtt négy arany pej csikó prüsszögött. Virágczirádás sallang, sujtások röpködnek a lovakról jobbra-balra. Inas, kocsis arany paszományos magyarkát viselt. A hátulso bak piros posztóval szegélyezett medvebőrrel volt betakarva.

egyéniség heverész. Mellettök rézpikkelyes nyelvű balták villognak. Itt-ott puská és pisztoly is látható.

A kocsi által okozott tompa csörrenést guggon ülve és kémelő szemekkel fogadák a rengeteg fiai.

— Jó estét, atyafiak! — szóla Verbó, engedelmisséget követelő aristokratikus hangon.

— Fogadj isten, — válaszoltak nyugodtan az illetők.

— E tájat nem ismerjük. Eltévedtünk. Kérem kendteket, mutassák meg az országutat.

Verbó szavaira leginkább egy kerek arcu zömök ifju figyelt. Látszott rajta, hogy e szóhordozást aligha nem ismeri, és pedig gazdástul együtt.

— Dejsz' ily pokoli sötétben sem ismeri meg az országutat. Tanácsolok én az úrnak egyet. Soh'se kóboroljon

czél nélkül. Maradjon nálunk az éjjel. Szívesen látjuk. Megosztjuk egymással, a mink akad, úgy-e, fiúk?

Mit volt mit tenni, Verbó kifogatott. Néhány percz múlva malacz tokány sustorékolt a szolgafán billegő bográcsban. Badaconsy arany bora csillogott a kancsókban, s a fáradt paripák is jóízűen ropogtatták az abrak honoráriumot.

Egyszerű, de ízletes vacsora után, szíves ellátással fűszerezett kancsók mellett, isten szabad ege alatt, illatos széna ágyon világos virradtig álmodta Verbó consiliárius az álmok legszebbikét.

A rideg való azonban nem felelt meg a költői álomnak,

mert reggeli indulás idején négy darab pompás erdélyi tátosa helyett egy pár idétlen csacsit látott hintója előtt szomorkodni.

Verbó consiliárius szemét dörzsölgetve kérdi az előtte álló zömök ifjútól, hogy: hát ez már miféle alkalmatlan tréfa?

— Hát e' biz abból áll, hogy ezelőtt egy évvel kaptam bátyámtól kölcsön egy szamarat, most fizetem vissza, még pedig kamatostul. «Iczem priczem.»

Ez pedig nem volt más, mint az az elkésett dikeziós Lólesi András, a ki Angyal Bandi név alatt a Bakonyban is osztogatott haramia praelectiókat. *Gerber Sándor.*

A mézes hetekben.

András. No, hogy vagy megelégedve a feleségeddel? Takaros, tenyeres-talpas egy menyecske!
Están (feldagadt arczezal). Inkább *tenyeres*, mint talpas!

A kit a tehene nem ismer.

Igen vad tehén volt a Riska, akárki közeledett hozzá, hogy megfejje, nem engedte magát, hanem folyton rúgott-kapálózott, csupán egy személy gyakorolt fölötte tekintélyt, gazdájának öreg felesége, Rebeka, a ki minden baj nélkül megfejhetette. Miután azonban a «keserű zsidóné» (igy hítták közönségesen a Riska tulajdonosának feleségét) éveken át egy rongyos, piszkos fejkötőben járt, végre elhatározta, hogy vesz egy új fejkötőt. Megvett tehát egy szörnyen cziczomásat, fel is tette a fejére és egész nap gyönyörködött benne, hogy milyen jól áll neki.

Este felé — szokása szerint — bemegy az istállóba, hogy megfejje a Riskát. De a mint a tehénhez közeledett, s ez meglátta a furcsa fejkötőt, megijedt tőle s hirtelen úgy hasba rúgta a tisztos matrónát, hogy menten fölfordult. Mikor aztán nagy nehezen föltápáskodott, bánatos arczezal s panaszos hangon ily szókat intéz a Riskához:

— Riske! Riske! tolán meg se nem ismersz engimet oz oj fhűketűm miatt? Ne félj, Riske, enjém hú tehén, én ozért nem vadjok böszke és nem *pártolok el tuledtűl.*

Sport.

Palacsinta Pali: Hallom, hogy testgyakorló versenyre készülsz! Milyen lesz a jelvényed?

Máxfi Kóbi: Piros mezőben kéksávos — orr.

Várór és leánya.

Hűséges jó öreg ember,
Hó szakállu várór,
Őrizi a mohos várat,
Hátha tolvaj rátör?
Kutya baja ősi várnak,
Csak az idő rontja,
Büszke lehetsz öreg, tőled
Senki el nem lopja.

Piros arczu szende kis lány
A várór leánya.
Elszorul a szívem, hogyha
Tekintek reája.
Romlott idő ez a jelen,
Öreg, ugy-e látod!
Várat könnyebb megőrizni
Ma már, mint a — lányod!

Huan Béla.

Nincs mentés.

Sorsjegy-társaság alakult. Választották a tisztviselőket, s elnöknek mindenáron Tarhonyát akarták; azonban Tarhonya szörnyen fogadkozott, hogy ő azt semmiáron el nem fogadhatja, s midőn okát kérdezték, azt felelte, hogy képtelen azt az állást betölteni. Feláll erre egy jó kedélyű uri ember s imígyen dikciózik:

«Uraim! Már most csak Tarhonya úr lehet elnökünk, senki más, mert tessék tekintetbe venni Tarhonya úrnak azt a nyilatkozatát, mely szerint képtelennek vallá magát egyesületünk elnökségére, s tessék tekintetbe venni, hogy sorsjegy egyesületünkénél főkellék a szerencse, már pedig az én nagyapám azt tartotta, hogy bolondra jár a füst, tehát éljen Tarhonya úr, mint a sorsjegyetársaság elnöke!»

Eltalálta.

Kérdezi a földrajztanára a kis deákot, hogy mi Vas-vármegyének a székhelye?

A fiú törli a fejét, de hiába, nem jut az eszébe.

— Megállj csak, mindjárt eltalálod, — mondja a jószívű tanár, segíteni akarván a fiúnak. Tudod-e, mi a zsidóknak a hetedik napjuk?

— Tudom már! — mondja nagy örömmel a fiú, — *Sábesz!*

Fogas kérdés.

Gymnasiunba adta a fiát Smerzenherz Dávid s egy hónap mulva meg akarván tudni, mennyire haladt drágálatos csemetéje a számtanban, ily kérdést intéz hozzá:

— Fiam, Náthán. Megtudnál-e nekem mondani, hojé mindennap milijom meg milijom ember születi magát a világra, egy év alatt mennyi lesz oztat?

Hatástalan fenyegetés.

Anya (az utána futó fiához): Fiam, eredj haza, mert ha agyon gázol a kocsit, kikapsz a papától.

Gyermek logika.

Ilonka. Miért fehéredik a te hajad mamuskám?
Mama. Mert rossz vagy és mérgeletesz.

Ilonka. Akkor te nagyon rossz lehettél, mert a nagymama haja egészen hófehér.

Komoly beszéd.

— Nos, gróf úr, bele egyezem, ha becsület szavát adja.

— De mit gondolsz? — én itt egészen komolyan beszélek!

Temetés.

Zúg a harang, szól az ének,
Temetésre hí szomorún,
Óreg ember, a ki meghalt,
Neve ott van száz koszorún.

Körülállják ravatalát,
Megersiratják, a mint illik,
Gyász-hintókon, gyászruhában,
Temetőbe kikisérik.

De az a köny gyorsan szárad,
Sóhaj elhal, a mint támad,
Elkopik a gyászruha is —
Minek az a hosszú bánat! ? ...

S bizony hamar elfelednék,
Bizony meg sem siratnák tán,
Hogyha annyi nem osztoznék
Zsiros koncson; — hagyatékán.

Erdélyi Zoltán.

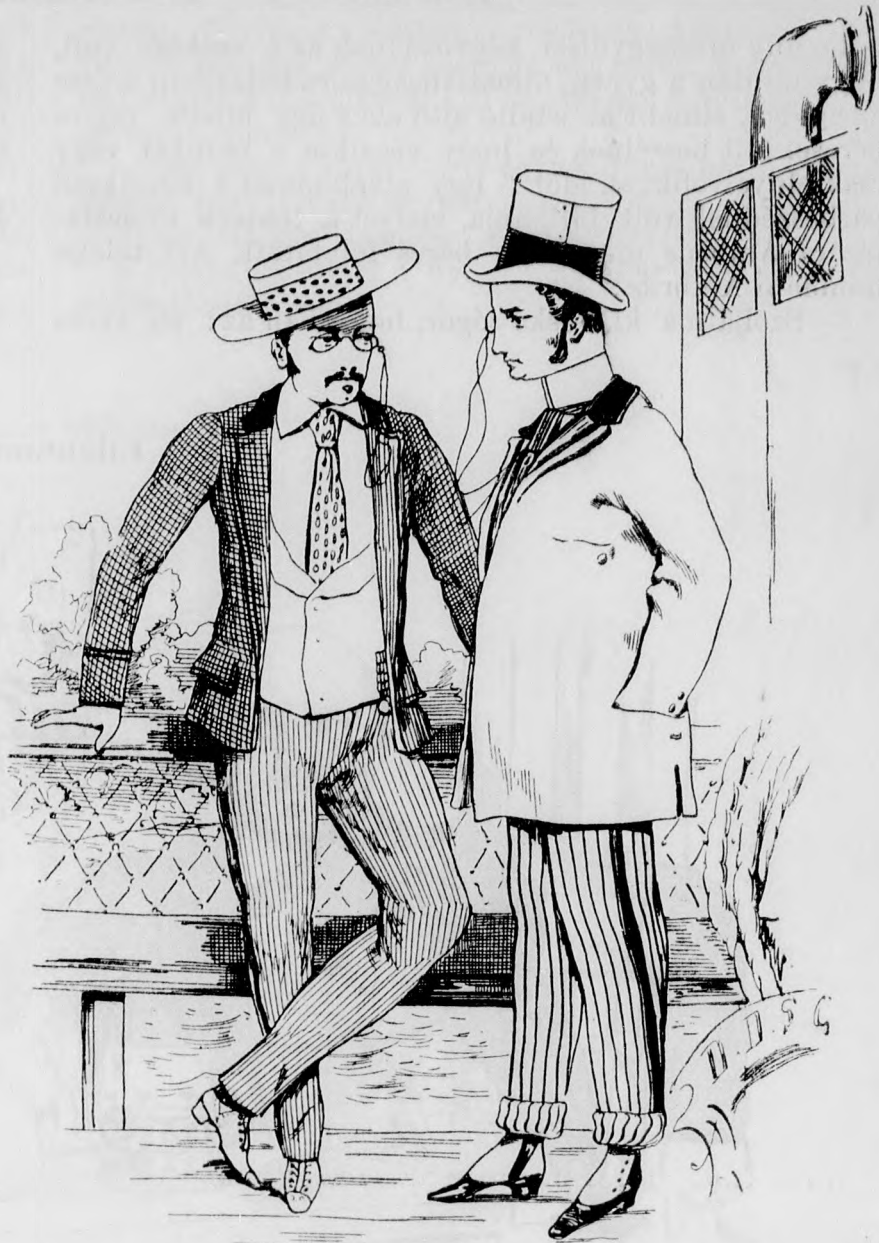
Látszólagos ellenmondás.

Ebédnél egy asszony így szól cselédjéhez:
— Mária, hozz be zöld vörös-hagymát!

Magyar klasszikusból.

Enyhít, miként a sír.

Arany.

Jó tanács.

A. Barátom, véghetetlenül imádom Mariskát! Isteni leány s a mellett roppant gazdag — egy valóságos gyémánt arany keretben!

B. Szép, szép, csak aztán valahogy el ne veszítsd a keretet!

Jövendölés.

Kácsa úr nagyon szerette a könyvet, annyira, hogy gazda ember lévén, még gépelés alkalmával is olvasgatott. Csodálkozik is ezen a könyvszereteten a palócz, s midőn Kácsa úr fölpillant a könyvből, azt mondja a csodálkozó:

— Uram, tarkul a fejem; de még nem láttam, hogy így lehessen szeretni a betűt; — no de majd meglátja az úr, még okos ember lesz belőle.

Őszintén.

Grostyort a bíróság elibe idéztette H. órás, mert az őt legazemberezte. Megkezdődött a tárgyalás, melynek végén a bíró kimondta az ítéletet, s azzal fejezte be:

— No, Grostyor, mondja még többet H.-nak, hogy gazember?

— Nem mondom, instállok szívesen, csak *gondolom*, — válaszolt Grostyor őszintén.

Megjárta.

Igenffy országgyűlési képviselőnek az a szokása volt, hogy miután a gyöttrő álmatlanság kora hajnalban kiűzte az ágyból, elment az istálló ajtó elé s úgy fülelte, vajjon béresei mit beszélnek és hogy végzik-e a munkát vagy csak elnyelvelik az időt? Egy alkalommal a következő párbeszédnek volt fültanuja, melyet a többiek mulattatására Ambrus meg Jóska béres folytatott. Azt találja mondani Ambrus:

— Szóljá má' ki, Jóska sógor, hogy van az: mi egész

nap dógozunk, mint a marha, aztán soványan is járja ki a koszt, mégis maradhatós husban vagyunk; az urunk meg úgy él, akár az óperenciás király, még is olyan czingár, vékony, mint a babkaró.

— Sora van annak, sógor, — adja meg a választ Jóska, — ésszel dógozik a'.

— Hát aztán mi van abban ha ésszel dógozik is?

— Hát csak annyi, sógor, hogy szenvedős az olyannal dógozni, a mi nines!

Ellenmondás.

— Hallotta már, hogy Piroska még is csak nőül megy Elemérhez?

— Igen. De meg nem foghatom, hogyan mondhat igent egy olyan okos leány egy olyan embernek, a ki olyan ostoba, hogy őt nőül veszi!

Ki van feljebb?

Falusi zsidó lakadalom volt. A lakadalmas háznál szűk lévén a szoba, a vendég sok és az idő szép tiszta, holdvilágos, hát az udvarban folyt a táncz. Persze néző volt bőven, a kíváncsi palóczság majd kiszorította a hivatalosakat a táncz helyiségből, mi fölött megbosszankodik a vőfény, odamegy egy tolakodó palóczhoz, meglökdösi és fülébe kiáltja:

— Takarudjan haza, ógy todja meg, hodj én itt vendég vadjok!

— Hm! — mondja nagy felsőbbsséggel a palócz, — mégis csak zsidó maga.

Furesa évhatározás.

Tanító. Hány éves?

Nebuló. Nagymosáskor leszek 10 éves.

Sor alatt a kóta.

A h—i gymnasium egy felsőbb osztályának volt egy közös könyve, melyben mindenütt a latin eredeti alatt irva volt a jó magyar fordítás. Ha tehát valaki felelt, a tanuló társak csak ezt a könyvet nyomták a markába, s ő kényelmesen kiolvasta a könyvből a jó magyar fordítást, míg a tanár mit sem sejtve s azon hiszemben, hogy a kértezett ugyancsak jól megtanulta leczkáját, beirta

az illetőnek az «egyes»-t. Azonban évközben egy a k—i gymnasiumból kiesapott diák jött közéjük, a ki semmit sem tudott az említett közös könyvről. Felszólítják néhány nap múlva a latinból az ipsét, a ki, míg beleéli magát az ottani szokásokba, jónak látta egyelőre hevertetni szellemi tőkét, s egy kukkot sem tudott. A segíteni mindig kész pajtások kezébe adják a közös könyvet; de ez nem tudván, hogy a sor alatti írás maga a fordítás, jól meglöki szomszédját, kifejezni akarván, hogy sugjanak neki.

— Sor alatt a kóta, — sug oda a barátságosan megérintett. (Ugyanis a deákok a fordítást «kóta»-nak nevezik). A szegény ficzko azonban azt hívén, hogy a fordítást sugják neki, elkezd nagy páthossal fordítani a latin szöveget, mondván:

— Sor alatt a kóta . . . s egyuttal újra meglöki szomszédját, hogy tovább sugjon.

Nosza lett erre riadalom, de mekkora!

A diákokból kitört a nevetés, a tanár meg majd megpukkadt mérgében.

Csipős válasz.

Férj. No, akadt-e már valami a horogra?

Nő. Ej, két órája lesem már, s még csak bele sem haraptak.

Férj. Hát azt hitted, hogy halat is olyan könnyen foghatsz, mint férjet?!

Megmagyarázta.

Egy nagyobb vasuti állomáson a várakozó utasok közt volt egy, dohány- és szivarkülönlegességekben utazó berlini ügynök is, a ki felhasználván a kedvező alkalmat, nyakrafőre kínálhatta czifrabbnál czifrabb nevű szivarjait. De különösen erős támadást intézett egy szomszédasztalnál ülő és hatalmas tajtékpipából pőfékelő vidéki úr ellen, a ki határozottan visszautasított minden ajánlatot azzal a kijelentéssel, hogy köszöni szépen; de ő már csak megmarad a szűz dohány mellett.

— Szűsz! . . . Szűsz! . . . Hát mi különbség van a szűsz és a trafik dohány közt? — kérdi mohón a német sógor, a ki valami új, előtte még ismeretlen különlegességet sejtett a «szűz» szó alatt.

— Nagy, — válaszolt a kérdezt s meglepéssel nyomkodta vissza hüvelyk ujjja körmeivel a pipából kitolakodó, hamisítatlan verpelétit. — Mert ha én trafikkal tömöm meg a pipámat, az nem ég, öt pakli gyufa sem tudja életre gerjeszteni, ott vész a fenekén.

— És a szűzdohány? — kérdi a német.
 — Az már más! Az könnyű, finom, egy szikrától is tüzet fog, és akármily keményen letömöm, mihelyt égni kezd, kijön, feltolakodik a pipából...
 — Miért? — kíváncsiskodik tovább a német.

— Nézi, hogy nincsen-e a közelben fináncz? — válaszolt hamiskásan a kérdezett.

Harangok.

Vidáman kél fel a lányka,
 Mert édesen: gíngalang,
 Híjja őt a kápolnába
 Imádságra — kis harang.

Oly vidám az éhes ember,
 Hogy ha jó a drága hang,
 Mídon munkájától felkel,
 Mert híjja a — délharang.

A gavallér épen nem dús,
 És bár minden ügye pang:
 Nem lesz azért soha sem bús,
 Mert fizet a — nagyharang.

Haan Béla.

Synonym.

— Furcsa, hogy a k—i banknak csupa gazdag emberekből állott az igazgatósága, mégis addig szegényedett, míg utoljára elhasalt.

— Épen kérem, mint mikor a beteget tudós orvosok gyógyítják, és mégis meghal.

Lépre ment.

Tanár. Csóka, jól van ez mondva németül: ich bin gestorben?

Csóka. Igen is, jól van.

Tanár. Nem igaz, mert senki sem mondhatja magáról, hogy meghalt.

Szegény divat.

Csak egy — még pedig téli — kabátja volt egy szegény embernek, a melyet télen-nyáron viselt. Ellehet tehát képzelni, mennyire izzadott benne nyáron. Bemegy végre egy gombkereskedésbe s így szól a segédhez:

— Kérek nyári gombokat, hogy legalább nyári kinézése legyen a kabátomnak.

Furcsa felfogás.

— Asszonyom, minthogy fővárosi vendégművésznőnk van, a karzat ára 40 kr.! — világosít fel a vidéki szintársulat-pénztárnoka egy éltesebb polgárnőt, a ki csak 20 krt rakott eléje.

— De uram, — válaszolt az asszony, — én csak felét tartozom megfizetni, mert én félszemű vagyok.

Furcsa indokolás.

Férj. Nem értem, hogy lehet az, hogy Malvin, bár jóval testesebb náladnál, olyan könnyen ugrik egyik kőről a másikra, mint valami zerge, te meg minduntalan félrelépsz a pocsolyába!

Nő. Pedig igen egyszerű az oka: Malvinnak a cipője zergebőrből van, az enyém pedig disznóbőrből.

Diák fuffang.

A kisbekecsi jómódu, de fősvény gazdák, tudván jó előre a napot, melyen a mendikáns sorra veszi a vastagnyaku kálomista atyafiaknak madzagra járó fakilincseit, hogy magát becses jóindulatukba ajánlja s a kegyes viszszaemlékezés okáért kínált hatos- és kéthatosokat örömtől ragyogó arczezal zsebre vágja, ezen a napon rendesen kivonultak egész házuk népével a tanyára.

Csakhamar köztudomásra jutott ez a szokás a sárospataki collegiumban, s az egyik mendikáns föltette magában, hogy bosszút áll rajtuk. Sorra elvagdosta éles bicskájával a megszőkött hivek ajtaján kívül lógni szokott zsinogot, mely az ajtó felnyitására szolgál. A minék aztán az lett a következménye, hogy az ajtó alatt levő kutya-átjárón kellett bebujni, vagy betörni az ajtót, hogy a házba juthassanak.

Korai ijedtség.

— Jézus Mária! — kiált berohanva a cseléd, — mi történt!

— No, nem oly óriási baj. A lámpa robbant szét.

— Hál' istennek! Már azt hittem, a tés urat ütötte meg a — guta.

Urambátyám muzeumából.

Tisztelt M—cs Mihály.

Nagyon sajnálom és rosszul esik a megcsalt szívemnek, hanem a jó Istent megkérem holnapról fogva a hány nap van egy évben a hány óra és a hány perc, hogy minden lépése átkozva és csalva legyen mint a hogy megcsalta az én szívemet. Csalva legyél te is! és verjenek meg az én könyeim a mit hulajtottam és hulajtani fogok érted. Arra kérem a jó Istent lefektembe, felkeltembe, hogy büntessen meg tégedet a hogy megcsaltad a

szívemet. Olyan nyugodalmod és szerencséd legyen az életbe mint a hogy az én szívem kívánja a te csalásodért.

A hol vacsorálsz ott ne háljál, a hol hálsz ott ne reggelizzél, a hol ebédelsz ott ne vacsorálj. Azt kívánja az én szívem a jó Istentől a ki engem megcsalt annyiszor jussak eszedbe, a hány-szor kenyér lesz a kezvedbe. Én bocsánatot tőled nem kérhetek mert te általad vagyok meg sértve. Még utolsó percedbenis adig a világból se mulhas még tőlem bocsánatot nem kérsz.

Szerettelek nem tagadom,
Verjen meg a sóhajtásom.
Tizenhárom esztendejig
Nyomjad az ágyad fenekit.
Tizenhárom szekér szalma
Rothagyon meg te alataid,
Hatál volna békit nekem,
Más is elvet volna engem.
Utoljára arra kérlek
Ne felejtés el a még élek
Emlékezel hűségemre
Kös koszorut emlékemre
Ha érted meg találok halni
Fogod te azt megálmodni.

Maradok volt hű szeretőd de ezután átkozója életednek és előmenetelednek mert jobbat nem kívánhatok mint a hogy te jószágommal visszaéltél

D. Mari.

Szerencsétlen voltál e világon de még szerencsétlenebb leszel ezután mert úgy meg átkozlak hogy a hol senki sem lát még ott is fogsz sírni mint ahogy sírok és sírni fogok hogy az én jó eszemet el rontottam érted.

H.-M.-Vásárhely, K. E. Dolgozata, melynek a folyékony előadás nem egyedüli érdeme, azzal a reménnyel kecsegtet, hogy tollából lapunknak megfelelőbbet is kapunk, kivált ha kissé több humort önt bele. — Budapest, B. I. Legközelebb sorra kerül. — Nagybánya. A kálvinista papról szóló adoma Szemere Miklóssal is megtörtént s halála után bejárta az összes magyar lapokat, a többi köszönettel felhasználjuk. A régebbi szállítmány tudunkkal mind megjelent, legalább egy sem vár közlésre közölök. — Vác, H. B. Humoros elmefuttatása a czimmániáról nem lapunkba való, verseit sem közölhetjük. — Don Morgó. Versei egyikének pártját fogtuk; a monologot azonban nem használhatjuk s kívánata szerint félretettük, hogy alkalmilag átvehesse. — Budapest, L. K. Az új aspiránsokat is mind elhelyezzük. — Pifpaf. Jellemző példája az üzleti szellemnek, legközelebb megjelenik. — Kalocsa, L. J. Valamennyinek hasznát vettük. — K.-Apáthi, F. Adomái nem újak és eredetiek, mint öntől várnók. Egyiket a mult években már közöltük, a többi közt is nem egy ismerősünk akad. Maradjunk csak az eredetiéknél, bár ezeknek is gyengéljük némelyikét. — Dr. Peneczius. Néhány napi vidékrerándulásunk volt az oka, hogy kétszer is «vissza kellett kiáltania», mig meghallottuk. A jöttek jönnek. — Pásztó, L. H. Semper idem. A rimesre se marad hátrább. — Visegrád, H. B. Kevés híján besorozzuk. — Budapest, R. J. Egytől-egyig sikerült, csak az egyiken látszik az idegen származás nyoma egy-egy magyartalan kifejezésben. — Lexi. Mindakettő megérkezett idejében, csak hogy egyiknek se vehetjük hasznát.

A szerkesztésért felelős: Baróti Lajos.
Franklin-Társulat könyvnyomdája.

Laptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi: Freund.

HIRDETÉSEK.

On parle français. English spoken. **A terrász már megnyilt.**

VIGADÓI SÖRCSARNOK ÉS VIRÁGTEREM!!

Alulirt a n. é. közönség szíves figyelmébe ajánlja újjáalakított helyiségeit, melyek nagy kiterjedésüknel fogva (9 mtr magas), mint *Budapest leghűsebb nyári helgiségei* ismeretesek. Kitiünő konyha, saját termésű s legfin. bel- és külföldi borok, valamint a világhírű «pilseni» sör, legjutányo-abb árákon szolgáltatnak ki. Kitiünő tisztelettel íj. Kommer Antal, a főv. vigadó bérlője.

„Budapest leghűsebb nyári helyiségei”

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Legjobb asztali- és üdítőital
Kitiünő szolgálatot tesz az emésztési zavareknál.

Ö fensége József főherceg asztalán rendszeres italul szolgál.
Frisz töltésben mindenkor kapható:

Édeskuty L. csász. és kir. és osztrák király
udvari esküdtőnél Budapesten
Ugyiszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereske-
desben és vendéglőben.

Czimbalomkedvelők figyelmébe!

Ajánlom mint elismert leghirnevesebb

Centralis czimbalmaimat

pedállal és anélkül,

melyek az eddig készült czimbalmokat felülmulják s 1887. évben a magas miniszterium által szabadalmazva lettek. Nagyban előállítás és czélszerű berendezésem által azon helyzetben vagyok, hogy nevezett czimbalmokat a legolcsóbb ár mellett boesáthatom áruba s azokért két évi jctállást vállalom. Magyarazattal ellátott képes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök. Ajánlom továbbá magántanulásra a most megjelent **czimbalom-iskolát** népdalokkal. I. rész 3 frt, II. rész 3 frt 50 kr.; valamint a «**Czimbalom**» czimbalom-zenefolyóirat havonta 16 oldalon megjelenő kotta-füzeteket à 1.20. Valódi angol aczél húr, bassus 12 kr., karikákban tisztahúr 60 kr. Czimbalomverők 1 frt — 1 frt 50 kr.

APPEL IGNÁCZ,

cs. és k. szab. hangszergyáros,

Budapest, gr. Károlyi-utca 5.

és magyar-utca 18. szám.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

PETŐFI UJABB RELIQUIÁI

1838—1849.

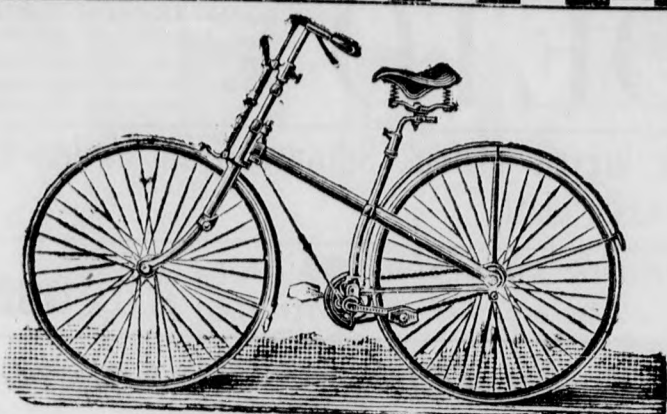
GYÜJTÖTTE

BARÓTI LAJOS.

Kiadja a Kisfaludy-Társaság.

Ara füzve 80 krajczár.

TARTALOM: Vegyes dolgozatok. *Naplótöredék*. I. Históriai jegyzetek (1848—49). II. Erdélyi út (1849.) Nyílt levél a Kis-Kunokhoz (1848). Nyílt levél a szabadszállásiakhoz (1848.) Levél Szatmár-megye alispánjához (1848). — **Költői művek**. Bucsubeszéd (1838). Petrics Somához (1839). Töredékek I—IV. (1839). Emléksorok Török Gyulának (1841). Neumann Károly emlékkönyvébe (1841). A gyűldei ifjakhoz (1846). Sírvers (1848). Drámai töredék (1849). — **Apróságok**. Köszönet a pápai képzőtársulathoz (1845). Legyen az ember drámaíró! (1846). Petőfi könyvtára. Petőfi könyvtárának maradványai. Különféle francia és angol könyvek jegyzéke. — **Levelek 1838—1849**. 1. Csörföly Lajoshoz. 2. Frankenburg Adolphoz. 3. Dömök Elekhez. 4. Degré Alajoshoz. 5. Kecskeméthy Aurélhoz. 6. Kovács Pálhoz I—VIII. 7. Teleki Sándor grófhoz I—II. 8. Sass Károlyhoz I—III. 9. Térey Mari kisasszonyhoz. 10. Kubinyi Rudolphoz I—II. 11. Arany Jánoshoz. 12. Adorján Boldizsárhoz. 13. Egy fülöpszállási barátjához. 14. Kossuth Lajoshoz. 15. Bem tábornokhoz. 16. Klapka tábornokhoz I—II. 17. Telegdi Lajoshoz. — **Függelék**. Petőfi kézírásának mása (Sz. J. kisasszony emlékkönyvébe). Petőfi rajzai. — **Petőfi-irodalom 1843—1887**. Önálló művek Petőfiről. Hirlapokban s folyóiratokban megjelent adatok.

A versenyzégek hirdetései kényszerítenek engem, szintén hirdetni s figyelmeztetem a t. vevőközönséget, hogy a több részről 135 és 130 forintért hirdetett **Safety** biztonsági kerékpár nálam

csak 121 frt 50 kr.

s ezen gép összes tengelyei, tehát a hajtókák is, golyós csapágyakon forognak. Szintúgy **gyermek-kerékpárok** nagy választékban. Tessék kérni legújabb **100-nál jóval több ábrát tartalmazó képes nagy árjegyzékemet, gépkezelési és tanulási utasításokkal együtt** 10 kr. levélbélyeg ellenében.

KASZÁS ISTVÁN legelső és legnagyobb magyar kerékpár-raktár.

Budapest, VI., Teréz-körút 36. szám alatt.

Kényelmes iskola a házban.

Legújabb! Sétabot-furulya!

Idényszerű ujdonság!

A sétabot-furulya kettős célra szolgál: Mint sétabot nagyon csinos külsővel bír, mint furulya pedig tisztán kihangolt, felette kellemes zenéjü hangszer, melyet bárki legott megtanulhat. A sétabot-furulya félhangokkal bír, minél fogva bármely zenedarab rajta eljátszható. Különös fontossággal bír a **sétabot-furulya kirándulók részére**, kik könnyű módon sétaközben lépten-nyomon zenei élvezetet szerezhetnek vele maguknak és társaiknak.

Egy **sétabot-furulya** ára csomagolással együtt utánvét mellett **1 frt 70 kr.** Ajánlatosabb azonban az összeget előre beküldeni, mely esetben 2 frtnak előleges utalványozása ellenében bárhova bérmentve elszállíttatik.

STERNBERG ARMIN

hangszeripartelepe Budapesten

VII. kerepesi-út 36. sz.

Kívánatra nagy képes hangszerkatalogusom érdeklődőknek ingyen és bérmentve megküldetik. Harmonikáról szóló képes árjegyzék külön kiadásban.

AZ

Urambátyám

hirdetőhivatala

(Schwarz Gy. hirdetésfelvételi irodája)

Budapest,

Váci-utca 11. sz. a.

eredeti árszabály szerint vesz föl és továbbit hivatalos és magánhirdetéseket ezen, valamint minden bel- és külföldi lap számára.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban.

Legcélszerűbb lapválaszték!!!

Dijmentesen: Fordítás minden nyelvre. — Előleges költségtervezet. — Szövegszerkesztés. — Sokszorosítás és küldés.

Különlegesség: Leghatásosabb hirdetési és reklamszövegekben.

Elegendő egy levelezőlapot küldeni s vidékre rögtön válasz, helyben megbízott küldetik ki. Jelszó: A hirdetés fáradság nélkül hoz hasznot!

Az „Urambátyám“
hirdetőhivatala.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 5 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 12 kr. Többszöri hirdetéseknel árkedvezmény adatik. — Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czimmel ellátott vagy poste restante megrendeléséknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden csütörtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csakis a hirdetői nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérésekéknél a válasza levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., váci utca 11. szám alatt.

34. SZ. 1890.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Augusztus 24.

Fiatal ember

a legjobb ajánlatokkal mint raktárnok, utazó vagy magyar német levelező óhajt alkalmaztatni mérsékelt feltételek mellett. Szives megkeresések N. K. jelige alatt e lapok hirdető-hivatalához kéretnek. 209

Egy nagyobb

vidéki városban nyitandó mezőgazdasági gép- és felszerelési üzlettemhez szakba vágó cikkek képviselőjét elvállalom. Szives ajánlatokat kérek «E. E.» jelige alatt e lapok hirdető-hivatalához. 215

A középiskolát

jó eredménnyel végzett s egy vidéki nagy szeszgyárnál mint hivatalnok alkalmazásban volt fiatal ember hason vagy más minőségű irodai alkalmaztatást keres. Czime a hirdető-hivatal által tudható meg. 211

A legszebb

s legjövődmezőbb házak a Józsefvárosban hat ezertől egész 80 ezer frtnyi árért eladók. Ezen házak 8—9%-ot jövedelmeznek s a kisebb házakon 5—6000, a nagyobbakon 20—40 ezer forint bankhitel van. Az eladó czime megkapható a hirdető-hivatalban. 203

46 hold szántó-

föld és rét 1200 öllel számítva, 4 hold gyümölcsös kert, lakóház 3 szobával, kertészlak, kocsiszín, üveg-ház, gazdasági épület 2 szoba s konyhával, istálló 8 darab marhára, összesen 50 hold, akácczal bekerítve eladó, hol megmondja a hirdető-hivatal. 216

Kávémérés

a belvárosban jutányosan a tulajdonos betegeskedése miatt eladó s azonnal át is vehető. Bővebbet e lapok hirdető-hivatalánál. 229

300 forint

óvadékat adni képes férfi, szerény feltételek mellett óhajt mint pénzbeszedő, raktárnok vagy más minőségben alkalmaztatni. Szives megkeresések «300» jelige alatt kéretnek e lapok hirdető-hivatalához. 214

Eladó telkek.

3 teher nélküli telek eladó □ öle 45 forint. Hol, megmondja e lapok hirdető-hivatala. 204

Csillárok,

kovácsolt vasból légszuszvillágitáshoz, 3, 5, 6 karral, és mindegyiken több lánggal igen jó állapotban jutányosan eladó. Bővebbet a hirdető-hivatalban. 128

A svábhegyen

2 telek eladó 1000 □ öl nagyságban, vízvezeték be van vezetve. Egy □ öl 2 frt 80 kr. Bővebbet a hirdető-hivatal. 205

Egy láda

jó minőségű magyar cognac 30 üveg tartalommal eladó. Ára 30 frt. Hol, megmondja a hirdető-hivatal. 174

Egy fővárosi

ékszergyáros, keresztény, csinos s fiatal férfi kellő ismeretség hiányában kényszerítve érzi magát ez uton egy megfelelő házassághoz jutni s ennek elérésére ismeretséget óhajt kötni oly 20—24 éves csinos nővel, kinek 8—10 ezer forint vagyona van. Ajánlatok a legnagyobb discretio fentartásával kéretnek «Házasság» jelige alatt e lapok hirdető-hivatalához. 175

Egy ház kerttel

a Rákos-utczában kedvező feltételek mellett eladó. Bővebb felvilágosítást e lapok hirdető-hivatalánál kaphatni. 190

Ügyvédi irodá-

ban óhajt alkalmaztatni egy jó eredménnyel érettségizett fiatal ember, ki jogász is volt. Miután a főczél, hogy alkalmazást nyerjen, hajlandó a lehető legszerényebb feltételeket is elfogadni s szives megkereséseket kéri e lapok hirdető-hivatalához «Ügyvédi irodák» jelige alatt küldeni. 220

25,000 frtot

óhajtának valamely magasabb állásu vagy rangú egyéniségnek mérsékelt kamatok mellett kölcsönadni váltóra. — Czimem e lap hirdető-hivatalánál megtudható. 222

Kis szökének.

Kérlek angyalom légy szives néhány sorral tudomásomra hozni, hogy és mint vagy; van-e remény hogy elvégre még is czélt érünk. Ezer csókot küld imádó Gézád. 230

Egy nagyobb

üzlethelyiség egészben vagy részben a belvárosban kiadó. Hol arról felvilágosítást e lapok hirdető-hivatala nyujt. 227

Magántitkári

vagy más megfelelő állást óhajt egy intelligens, jó modoru fiatal ember elfoglalni. Szives megkeresések kéretnek «Titkár» jeligével ellátott levélben e lapok hirdető-hivatalához intéztetni. 228

Egy utazó,

ki éveken át a legjobb eredménnyel utazta te Magyarországot és Au triát mellék-tartományaiival valamely elsőrendű gyárnál vagy czégnél óhajt alkalmaztatni. Megkeresések kéretnek az «Urambátyám» hirdető-hivatalához intéztetni. Biztos állás czim-mel. 181

Üzlet-

helyiségek leginkább nagyobb üzletek részére kiadandók. — Bővebbet az «Urambátyám» hirdető-hivatalánál. 223

Kávéház

a belváros élénk forgalmú helyén, más vállalkozás miatt, jutányos áron eladó. Bővebbet a hirdető-hivatalban. 125

Egy fővárosi

első rendű üzlettulajdonos a lehető legjobb biztosíték lekötése mellett óhajt 1000 frtot havonkinti 100 frtos részletekben visszafizetésre felvenni; dacára annak hogy ezen hitelüzlet minden risicot kizár, még is hajlandó 12 százalékat adni. Ajánlatok «1000 forint» jelige alatt e lapok hirdető hivatalához kéretnek. 185

A magyar

és német levelezésre s könyvelésnél is jól használható fiatal ember, ki már hasonló minőségben működött, szerény feltételek mellett óhajt alkalmaztatni. Bővebb felvilágosítással e lapok hirdető-hivatala szolgál. 202

Soroksáron

egy ház, mely két salon s 7 szobával bir, kert s salétlivel ellátva 4000frtért eladó. Vevőnek azon előny nyujtatik, hogy 1000 frt fizetése esetén a házat birtokába veheti, a hátralékos 3000 frt 6% kamattal mellett a házon maradhat. A ház ez idő szerint 240 frtot jövedelmez. 232

5—10 ezer frt-

tal rendelkező egyének, kik egy biztos s koczkázat nélküli nyitandó vállalatnál társul belépni hajlandók, kéretnek czimüket «E. E.» jelige alatt e lapok kiadó-hivatalánál letenni, melynek vétele után a részletes tárgyalás megkezdhető. 233

Egy elegáns

kis ház a jözsefvárosi templomnál 13 ezer forint árért eladó. 224

Jó házból való fiatal leány,

ki a női munkákhoz és házi gazdasághoz ért, társalgónői, komornai vagy háziasszonyi állást keres szerény feltételek mellett. Biztosíték nyujtatik. — Czim a hirdető-hivatalban. 225

Szatócs-üzlet.

A belváros élénk forgalmu helyén 30—40 frt napi forgalmu satócs-üzlet családi körülmények folytán eladó a lehető legjutányosabb árért. Bővebb felvilágosítást nyujt e lapok hirdető-hivatala. 143

Szabad óráim

egy szellemes nő társaságában óhajtván eltölteni, kérem tehát azon nőket, kik szinte hajlandók szabad idejükben jól és kellemesen szórakozni módot nyujtani az érintkezésre. Szives leveleket «szabad idő» jelige alatt e lapok hirdető-hivatalához kérek. 231

Egy szép ház, gyü-

mölcs- és akácz-

fákkal Monoron,

vasuti állomás,

Budapesttől egy

órányira, szabad

kézből nagyon ju-

tányosan eladó.

Bővebbet a hir-

detőhivatalnál. 10